

Ennakkoratkaisukysymykset**Kanne 11.5.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Irlanti**

(Asia C-215/06)

(2006/C 178/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

1) Onko direktiivin 93/37/EY⁽¹⁾ 30 artiklan 4 kohdassa vahvistettua sääntöä ja sitä vastaavaa direktiivin 2004/18/EY⁽²⁾ 55 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettua sääntöä (siinä tapauksessa, että jälkimmäinen säädös katsotaan asiassa relevantiksi oikeussäännöksi), jonka mukaan silloin kun tiettyä hankintasopimusta varten jätetyt tarjoukset vaikuttavat suoritukseen nähden poikkeuksellisen alhaisilta, hankintaviranomaisella on velvollisuus, ennen kuin se voi hylätä tarjoukset, pyytää kirjallisesti tiedot tarjouksen olennaisesta sisällöstä ja tarkistaa tämä sisältö ottamalla huomioon toimitetun näytön, pidettävä sellaisena yhteisön oikeusperiaatteena, jonka perusteella direktiivin 93/37/EY 6 artiklassa tarkoitettu hankintojen arvon muodollinen raja voidaan sivuuttaa, ja näin sivuuttaa siinä oleva vaatimus noudattaa sääntöä myöskin tämän kynnyssarvon alapuolelle jäävien hankintojen osalta?

2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko direktiivin 93/37/EY 30 artiklan 4 kohdassa vahvistettua sääntöä ja sitä vastaavaa direktiivin 2004/18/EY 55 artiklan 1 ja 2 kohdassa vahvistettua sääntöä (asiassa relevantti oikeussääntö), jonka mukaan silloin kun tiettyä hankintasopimusta varten jätetyt tarjoukset vaikuttavat suoritukseen nähden poikkeuksellisen alhaisilta, hankintaviranomaisella on velvollisuus, ennen kuin se voi hylätä tarjoukset, pyytää kirjallisesti tiedot tarjouksen olennaisesta sisällöstä ja tarkistaa tämä sisältö ottamalla huomioon toimitetun näytön, vaikka se ei ole ominaisuuksiltaan yhteisön oikeusperiaate, pidettävä periaatteena, joka implisiittisesti vastaa vapaan kilpailun oikeusperiaatetta tai joka voidaan johtaa tästä oikeusperiaatteesta, kun sitä tarkastellaan rinnakkain hallinnon avoimuusperiaatteen ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltoa koskevan periaatteen kanssa, ja onko se tällaisena periaatteena välittömästi velvoittava ja ensisijainen suhteessa kansallisiin, mahdollisesti vääristyneisiin säännöksiin, jotka jäsenvaltio on antanut säänneläkseen julkisista rakennusurakoista tehtäviä hankintasopimuksia, joihin ei voida suoraan soveltaa yhteisön oikeussääntöjä?

⁽¹⁾ EYVL L 199, s. 54.

⁽²⁾ EYVL L 134, s. 114.

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: D. Recchia ja D. Lawunmi)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

1) on todettava, että Irlanti ei ole noudattanut tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/EY⁽¹⁾ 2, 4 ja 5—10 artiklan mukaisia velvoitteitaan,

— koska se ei ole toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä varmistaakseen, että direktiivin 85/337/EY, joko ennen tai jälkeen sen muuttamisen direktiivillä 97/11/EY⁽²⁾, soveltamisalaan kuuluvia hankkeita, ennen kuin ne toteutetaan kokonaan tai osaksi, tarkastellaan ensin sen kysymyksen osalta, edellyttävätkö ne ympäristövaikutusten arviointia, ja toiseksi, silloin kun niillä laatussa, kokonsa tai sijaintinsa vuoksi todennäköisesti on merkittäviä ympäristövaikutuksia, niiden vaikutukset arvioidaan direktiivin 85/337/EY 5-10 artiklan mukaisesti, ja

— on todettava, että Irlanti ei ole noudattanut direktiivin 85/337/EY 2, 4 ja 5—10 artiklan mukaisia velvoitteita, koska se ei toteuttanut kaikkia tarvittavia toimenpiteitä varmistaakseen, että luvan myöntämistä Derrybrienissa, County Galwayn alueella olevaa tuulipuistohanketta ja siihen liittyviä urakoita varten sekä niiden toteuttamista edelsi niiden vaikutusten direktiivin 85/337/EY 5—10 artiklan mukainen arviointi,

2) Irlanti on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio väittää, että Irlanti on pannut neuvoston direktiivin 85/337/EY (YVA-direktiivi) puutteellisesti täytäntöön seuraavista syistä:

Irlanti ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä varmistaakseen arvioinnin siitä, onko ehdotetuilla urakoilla todennäköisesti merkittäviä ympäristövaikutuksia YVA-direktiivin 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Irlannin lainsäädännössä ei säädetä, että kyseiset vaikutukset arvioidaan direktiivin 5—10 artiklan mukaisesti.

Irlannissa sovellettava järjestelmä, joka sallii jälkikäteen luvan hakemisen sen jälkeen, kun hanke on toteutettu kokonaan tai osittain ilman lupaa, tekee tyhjäksi YVA-direktiivin ennaltaehkäisevät vaikutukset.

Irlannin täytäntöönpano ei takaa YVA-direktiivin tehokasta soveltamista. Näin ollen Irlanti on laiminlyönyt yleisen EY 249 artiklan mukaisen velvollisuutensa varmistaa direktiivin tehokkaan soveltamisen.

Ympäristövaikutusten arvioimiseen ryhtymisessä Derrybrienin, County Galwayn alueella olevan tuulipuiston osalta on ollut useita erityisiä puutteita, joilla rikotaan direktiiviä ilmeisellä tavalla.

⁽¹⁾ EYVL L 175, 5.7.1985, s. 40.

⁽²⁾ EYVL L 73, 14.3.1997, s. 5

Kanne 12.5.2006 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Italian tasavalta

(Asia C-217/06)

(2006/C 178/33)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: X. Lewis, avocat M. Mollica)

Vastaaja: Italian tasavalta

Vaatimukset

— On todettava, että Italian tasavalta ei ole noudattanut julkisia rakennusurakoita koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 26 päivänä heinäkuuta 1971 annetun neuvoston direktiivin 71/305/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 3 ja 12 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska Stintinon kunta on antanut suoraan 2.10.1991 tehdyn sopimuksen nro 7/91 ja sitä seuranneiden liitännäisten toimenpiteiden nojalla Maresarille rakennusurakan, joka koskee Stintinon kunnanhallituksen 14.12.1989 tekemässä päätöksessä nro 48 mainittuja töitä ja erityisesti ”teknistä ja rakenteellista ajan tasalle saattamista koskevia suunnittelu- ja täytäntöönpanotöitä, vesi- ja viemäriverkoston, tieverkoston, asuinalueen rakenteiden ja palvelujen sekä Stintinon kunnan alueella että sen ulkopuolella olevien turistialueiden uudelleen järjestelyä ja täydentämistä ja kunnan rannikon ja sen turistikeskusten kunnostamista ja puhdistamista” noudatta-

matta direktiivissä 71/305/EY säädettyä menettelyä ja erityisesti julkaisematta Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä sopimusta koskevaa ilmoitusta.

— Italian tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio katsoo, että Stintinon kunnan ja Maresar-yhtiön välillä 2.10.1991 tehty sopimus on yhteisön oikeudessa tarkoitettu julkinen rakennusurakka. Tämä urakka, jonka kohteena on työ, jonka arvo (noin 16 miljoonaa euroa) ylittää huomattavasti direktiivin soveltamiskynnyksen asianomaisena ajankohdana, olisi pitänyt myöntää direktiivin sääntöjen mukaisesti.

Muista argumenteista, joita Italian viranomaiset ovat esittäneet laiminlyöntinsä perusteeksi, komissio huomauttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltio ei voi sisäisiin vaikeuksiinsa vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut yhteisön oikeudessa sille säädettyjä velvoitteita.

⁽¹⁾ EYVL L 185, s. 5.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo (Espanja) on esittänyt 15.5.2006 — Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia v. Administración del Estado (Ministerio de Educación y Ciencia)

(Asia C-220/06)

(2006/C 178/34)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Nacional, Sala de lo Contencioso-Administrativo

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Asociación Profesional de Empresas de Reparto y Manipulado de Correspondencia

Vastaaja: Administración del Estado (Ministerio de Educación y Ciencia)